

kan det ses deraf, at der findes endnu et Tilfælde, hvor der kan forlanges Skilsmisse, skønt der *aldeles uomtvisteligt* ikke er begaaet noget Retsbrud fra nogen af Ægtefællernes Side, men hvor ogsaa en (efter Lovgivningens Synspunkt) Forudsætning for Ægteskabet brister og et af dets Formaal viser sig urealisabelt. Der er meget, der er Formaal og Forudsætning for Ægteskabet, men som dog ikke er Retspligt. Nogle enkelte af disse Forudsætninger anser Lovgivningen for saa vigtige, at den tillader Skilsmisse, naar de brister. Lovgivningen trækker her Grænsen vilkaarlig; men det, den gjør Adskillelse imellem, er ikke juridiske Pligter paa den ene Side og blot moralske paa den anden. --- At der under visse Omstændigheder og efter en vis Tids Forløb kan begæres Skilsmisse, beviser altsaa ikke, at Ophævelse af Samlivet mod den andens Vilje er Overtrædelse af en *Retspligt*.

Naar det er givet, at Manden ikke har nogen Ret til at forhindre Hustruen i at forlade Hjemmet, ej heller nogen Ret til at hente hende tilbage eller nogen Ret til at kræve Erstatning eller Straf, — og det er uomstødelig Praxis ved Domstolene — kan der ikke erkendes at existere nogen *Samlivspligt*, og i *al Fald* ikke nogen Pligt, der af Manden kan fremtvinges opfyldt derved, at han med Magt indlogerer sig i eller dog tiltvinger sig Adgang til det ny Hjem, Hustruen maatte skaffe sig for Midler, over hvilke i Henhold til Lov 7de Maj 1880 *hun alene* har Raadighed. *Selv om* man maatte have Ret til, fordi Samlivets vilkaarlige Ophævelse kan berøve Hustruen Ret til Underhold og give Manden Ret til Skilsmisse, at tale om en *Forpligtelse* for hende til at leve sammen med Manden, vil dette dog selvfølgelig ikke være Bevis for, at denne Pligt *ogsaa* kan *fremtvinges* opfyldt *ved Mandens Indtrængen i hendes Hjem*.

Hustruens uheldige Stilling i Ægteskabet skriver sig hverken fra nogen Lydighedspligt eller Samlivspligt eller deslige, hvilke Pligter ikke existere, men *ene og alene* fra den *faktiske* Overmagt, Manden faar ved at være eneraadig over Størstedelen af Formuen samt tildels over Børnene. Ved at unddrage Hustruen disse Goder kan Manden tvinge hende til overmaade meget, som hun i og for sig ikke er *pligtig* til. Men, saasnart hun vil give Afkald paa dem, har Manden ingensomhelst Magt over hende.